SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
W KOSZALINIE
75-6[illegible] SKO.4150.2743.2017
tel. 94 342 82 73, fax 94 342 82 80
Nr 609-10-98 280 REGON 330322879

Koszalin,dn.04.01.2018r.

WÓJT GMINY
w Świdwinie
wpłynęło dn. 09.01.2018
L.dz. M5/18 zał.

D E C Y Z J A

Na podstawie :

- art.138 § 2ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017r. poz. 1257r.);
- art.50-56 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. z 2017r. poz. 1073);
- art.1, art.2 ustawy z dnia 12października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 1659);

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, w składzie :

Przewodnicząca Marlena Turek
Członkowie Halina Młodnicka(spr.)
Bogumiła Jarych

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 4stycznia 2017r. odwołania Spółki z o.o „P 4" z siedzibą w Warszawie, reprezentowanej przez pełnomocnika P.Adama Szczygielskiego z Firmy Usługowo-Handlowej-Helena Sawała w Koszalinie, od decyzji Wójta Gminy Świdwin z dnia 16 listopada 2017r. znak BZP.6733.14.2017, orzekającej o odmowie ustalenia lokalizacji celu publicznego dla inwestycji polegającej na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej operatora P4 na terenie działki nr 21obręb Lekowo

- orzeka -

uchylić zaskarżoną decyzję i sprawę przekazać do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 12 września 2017r. P.Adam Szczygielski z Firmy Usługowo-Handlowej-Helena Sawała w Koszalinie , działający jako pełnomocnik inwestora czyli Spółki z o.o. z siedzibą w Warszawie „P4", wystąpił do Wójta Gminy Świdwin o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego dla wyżej opisanej inwestycji zlokalizowanej na części działki nr 21obręb Lekowo, gm.Świdwin.

Przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ I instancji postanowieniem z dnia 31.10.2017r. opartym o art.64§ 4 Kpa wezwał inwestora oraz pełnomocnika inwestora, do uzupełnienia wniosku w terminie 14dni od daty jego otrzymania, o określenie wpływu wnioskowanej inwestycji na środowisko, uwzględniającego metody sprawdzenia dotrzymania wartości dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku określonych w rozporządzeniach Ministra Środowiska z dnia 2lipca 2003r. w sprawie zgłoszenia instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne (Dz.U. Nr 130 poz.879) **oraz** w sprawie rodzajów instalacji których eksploatacja wymaga zgłoszenia(Dz.U. Nr 130 poz.880). Odpowiadając na w/w wezwanie pełnomocnik inwestora w piśmie z dnia 09.11.2017r. wyjaśnił co następuje: przywołane w wezwaniu 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 01.07.2003r. dotyczą pomiarów dokonywanych po wybudowaniu i uruchomieniu stacji bazowej zgodnie z wymogami wskazanych dwóch rozporządzeń Ministra Środowiska wydanych na podstawie art.152 ustawy Prawo ochrony Środowiska. Tymczasem rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30.10.2003r określa metody pozwalające sprawdzić w drodze obliczeń a nie pomiarów dotrzymanie wartości dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, określonych w załączniku nr 1 do w/w rozporządzenia z dnia 30.10.2003r. .

Zaskarżoną decyzją Wójt Gminy Świdwin odmówił ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, argumentując : 1/ zgodnie z art.52 ust.2 pkt 2c ustawy o pizp, wniosek

winien zawierać określenie charakterystycznych parametrów technicznych inwestycji oraz dane charakteryzującej je wpływ na środowisko, tymczasem przedmiotowy wniosek nie zawierał wskazania technicznych parametrów planowanych anten oraz określenia przewidywanego poziomu pól elektromagnetycznych w odniesieniu do metodologii określonej w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30.10.2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzenia dotrzymania tych poziomów; **2/** wniosek winien zawierać dane wynikające z art.52ust.2 pkt 1ustawy o pizp czyli określenie terenu objętego wnioskiem oraz obszaru, na który ta inwestycja będzie oddziaływać, zaś na załączonej do wniosku mapie pokazano obszar oddziaływania nie mający powiązania z przedmiotem wystąpienia(oddziaływania anten w zakresie gęstości mocy pola dla częstotliwości od 300 MHz do 300 GHz; **3/** pełnomocnik inwestora odpowiadając na wezwanie nie dołączył nowych informacji pozwalających określić przewidywany zakres oddziaływania pola elektromagnetycznego przez konkretne anteny, a przy braku parametrów technicznych charakteryzujących wpływ na środowisko konkretnych anten, w zakresie określenia zakresu generowania pola elektro-magnetycznego o gęstości mocy powyżej 0,1 W/m^2, określenie prawidłowego zakresu oddziaływania stacji na środowisko(w tym na ludzi) i graficznego zobrazowania obszaru oddziaływania, nie jest możliwe;**4/** planowane umieszczenie źródeł emisyjnych w środku miejscowości wymaga od organu przedstawienia mieszkańcom faktycznego oddziaływania na ich nieruchomości i służą do prawidłowego określenia kręgu stron postępowania.

Od decyzji odwołał się pełnomocnik inwestora – P.Adam Szczygielski, wnosząc o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia wydanie decyzji zgodnie z wnioskiem inwestora. Odwołujący się wskazał, iż Spółka spełniła w całości ustawowy obowiązek dotyczący zawartości wniosku , wynikający z art.52ust.2 ustawy o pizp, a wniosek ten został przez organ I instancji rozpatrzony według własnych ustaleń . W dołączonym do wniosku opracowaniu pn „Kwalifikacja przedsięwzięcia", dokonano jego kwalifikacji w odniesieniu do przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09.11.2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j.Dz.U. z 2016r. poz.71), czyli zbadano czy wnioskowana inwestycja może być zaliczona do przedsięwzięć mogących *zawsze* czy do mogących *potencjalnie* znacząco oddziaływać na środowisko, zaś w jej części opisowej i rysunkowej zostały podane rzędne posadowienia stacji bazowej, rzędne terenu i rzędne osi wiązek wyrażone w metrach npt. Wyniki tej kwalifikacji, dokonanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 3października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz na podstawie przepisów rozporządzenia wykonawczego wydanego przez Ministra Środowiska w oparciu o art.60 w/w ustawy, czyli rozporządzenia z dnia 30.10.2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzenia dotrzymania tych poziomów. Obliczenia te pozwoliły na ustalenie, iż wnioskowana inwestycja nie należy ani do przedsięwzięć mogących *zawsze* oraz ani do przedsięwzięć mogących *potencjalnie* znacząco oddziaływać na środowisko. Zawarte w w/w opracowaniu obliczenie wykazały, iż moc EIRP o wartościach 1000W-2000W dla pojedynczych anten mieści się w zakresie mocy podanych w/w rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30.10.2003r. gdzie zarówno dla minimalnych i maksymalnych pochyleń anten – brak jest występowania miejsc dostępnych dla ludności w odległości do 70m od środka elektrycznego anteny w osi jej głównej wiązki promieniowania. Odwołujący się wskazał też, iż z w/w opracowania wynika że emisja pól elektromagnetycznych o gęstości ponad 0,1 W/m^2 występować będzie na wysokości co najmniej 41m powyżej poziomu terenu,

czyli w miejscach niedostępnych dla ludności, co oznacza, że w żaden sposób nie zagraża zdrowiu okolicznych mieszkańców. W odwołaniu wskazano tez, że wszystkie instalacje wytwarzające pola elektromagnetyczne podlegają obowiązkowemu zgłoszeniu do organów ochrony środowiska , co jednoznacznie wynika z w/w dwóch rozporządzeń Ministra Środowiska z dnia 2lipca 2003r. wydanych na podstawie art.152ustawy POŚ. W końcowej części odwołania pełnomocnik inwestora przytoczył tezę wyroku z dnia 17.02.2017r Naczelnego Sądu Administracyjnego sygn. akt II OSK 1448/15, dotyczącą sytuacji w której inwestor jest zobowiązany do uzyskania decyzji o środowiskowej dla urządzeń generujących pola elektromagnetyczne, tj, gdy miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległościach wskazanych w rozporządzeniu w linii prostej biegnącej od nadajnika.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po zapoznaniu się z aktami sprawy zawierającymi zebrany przez organ I instancji materiał dowodowy i zarzutami odwołania, ustaliło iż odwołanie zasługuje w pełni na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z przepisami art.50 ust.1 ustawy o pizp inwestycja celu publicznego jest lokalizowana na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku - w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, w oparciu o art.50-art.56 ustawy o pizp. Ponato zauważyć należy , iż decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, analogicznie jak decyzja o warunkach zabudowy, nie jest decyzją uznaniową, gdyż nie można odmówić jej wydania, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi (art. 56 ustawy o pizp). Oznacza to, że inwestor ma ją otrzymać jeśli jest ona zgodna z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa powszechnie obowiązującego . Ponadto decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego ma charakter deklaratoryjny i związany, gdyż organ jest związany wnioskiem inwestora co do charakteru i parametrów planowanej inwestycji. Oznacza to, że opisane we wniosku przedsięwzięcie organ winien poddać ocenie z punktu widzenia przepisów art.50 – art.56 ustawy o pizp oraz przepisów odrębnych. Organ wydający decyzję ma obowiązek samodzielnie dokonać oceny, czy planowana inwestycja jest zgodna z przepisami prawa.

Definicja „inwestycji celu publicznego" zawarta jest w art.2 pkt 5 ustawy o pizp a budowa obiektu radiokomunikacyjnego mieści się w katalogu celów publicznych wymienionych w art.6 pkt.1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, który to przepis jako cel publiczny wymienia: wydzielanie gruntów pod drogi publiczne i drogi wodne, budowę, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, a także **łączności publicznej** i sygnalizacji. Zgodnie z art.4 pkt 18ustawy o gospodarce nieruchomościami, pod pojęciem łączności publicznej - należy rozumieć infrastrukturę telekomunikacyjną służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów prawa telekomunikacyjnego. Z kolei przez publicznie dostępną usługę telekomunikacyjną należy rozumieć usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników(art. 2 pkt 31 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne).Budowa masztów oraz anten telefonii komórkowej stanowią infrastrukturę telekomunikacyjną służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, co wypełnia normę definicji łączności publicznej.

Jak wynika z akt organu I instancji dla obszaru, w którym położona jest działka nr 21obr. Lekowo objęta wnioskowaną inwestycją, brak jest miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zaś przedmiotem złożonego wniosku jest budowa wieży stalowej wolnostojącej o wysokości do 62m npt. wraz z instalowanymi na tej wieży na wysokości 59,5m npt antenami nadawczymi sektorowymi na 3 kierunkach: azymut 100°, az.220° i az.340° (po 4anteny na każdym kierunku)oraz instalacją anten radiolinii.

Głównymi aktami prawnymi dotyczącymi ochrony środowiska w systemie usług telekomunikacyjnych związanych z emisją pól elektromagnetycznych są: ustawa Prawo ochrony środowiska oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w którym to rozporządzeniu w § 2 ust.1 określono rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko natomiast w §3 ust.1 określono rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Ich podstawowym celem jest ochrona ludzi i środowiska przed negatywnym wpływem pól elektromagnetycznych poprzez utrzymywanie odpowiednich ich poziomów wokół instalacji. Natomiast zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 02 lipca 2010 r. w sprawie zgłoszenia instalacji wytwarzających pola elektromagnetyczne - w trakcie kwalifikacji instalacji radiokomunikacyjnych, radionawigacyjnych i radiolokacyjnych, z wyłączeniem radiolinii, emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwości od 0,03 MHz do 300 000 MHz brane są pod uwagę następujące parametry oceny: moc zastępcza promieniowana izotropowo z pojedynczej anteny (EIRP) oraz odległość środka elektrycznego anteny wyznaczona dla miejsc dostępnych dla ludności wzdłuż głównej osi promieniowania anteny przy uwzględnieniu zarówno kąta azymutu, jak i pochylenia wiązki głównej. A zatem do parametrów technicznych stacji bazowej telefonii komórkowej decydujących o wpływie na środowisko należą w szczególności: rodzaj anteny – instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, liczba anten, moc promieniowania poszczególnych anten, a także emisja pola elektromagnetycznego oraz odległość instalacji od miejsc dostępnych dla ludzi, a więc konkretne umiejscowienie inwestycji na terenie objętym wnioskiem. Zatem dopiero określenie poszczególnych parametrów technicznych inwestycji i ustalenie jej lokalizacji wobec miejsc dostępnych dla ludności pozwala na dokonanie kwalifikacji inwestycji i jej charakteru.

Kolegium zbadało wnikliwie wniosek inwestora zawierający m.in. kopię mapy zasadniczej w skali 1:1000 z określeniem granic terenu inwestycji i istniejącej zabudowy i zagospodarowania terenów wokół działki nr 21 objętej inwestycją; pełnomocnictwo od inwestora dla osoby składającej wniosek o wydanie decyzji oraz odpis z KRS dotyczący inwestora (Spółka z o.o. P4 z siedzibą w Warszawie). Z wniosku wynika, iż całkowita powierzchnia inwestycji wynosić będzie ok.100m^2, zaś w jej skład wchodzić będą: wieża wolnostojąca o wysokości do 62m npt; instalacja radiokomunikacyjna, składająca się z anten nadawczych i radiolinii; urządzenia sterujące posadowione u podstawy wieży; zapotrzebowanie na energię elektryczną -16kW; stacja bazowa będzie bezobsługowa; jako obiekt infrastruktury technicznej , stacja bazowa nie wymaga dostępu do drogi publicznej – zgodnie z art.61ust.3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym(zwanej dalej ustawą o pizp) ; stacja nie będzie źródłem emisji: gazowych ,hałasu i wibracji; nie będzie wytwarzać odpady.

Do wniosku dołączono opracowanie „Kwalifikację przedsięwzięcia", z treścią którego Kolegium zapoznało się wnikliwie, stwierdzając, iż zawiera ono w swej treści wszelkie niezbędne dane co do wpływu inwestycji na środowisko. W w/w opracowaniu wskazano podstawowe parametry techniczne anten oraz przeprowadzono obliczenia w zakresie sprawdzenia dotrzymania warunków wynikających z w/w rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. Ustalono, iż planowana inwestycja składa się z 12 anten sektorowych i jest to instalacja radiokomunikacyjna telefonii komórkowej, której maksymalna równoważna moc promieniowana izotropowo z pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż 1000W i nie więcej niż 2000W. Anteny zainstalowane będą w 3 sektorach skierowanych na azymut 100^0, 220^0 i 340^0; każdy sektor będzie składał się z 4 anten

oznakowanych; A1 do A4, B1 do B4 i C1 do C4. Zainstalowane będą również anteny radioliniowe (paraboliczne), które to anteny nie podlegają ocenie bowiem nie mają one wpływu na zdrowie ludzi oraz na środowisko. Zawiera ono kwalifikację inwestycji w kontekście przepisów w/w rozporządzenia Rady Ministrów: obliczono równoważną mocy promieniowanej izotropowo (EIRP) w osi głównej wiązki promieniowania dla każdej z anten sektorowych, przy wskazaniu odległości pomiędzy miejscami dostępnymi dla ludności(poziom terenu, poziom dachów budynków) a osią główną wiązki promieniowania każdej anteny sektorowej. W opracowaniu tym wykazano, iż dla przedstawionej konfiguracji anten sektorowych, przedmiotowa stacja bazowa, nie zalicza się ani do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko ani też do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w w/w rozporządzeniu R.M. W tabelach nr 1 i 2 na str. 4 dla każdej anteny sektorowej obliczono maksymalną wartość mocy EIRP zarówno dla pochylenia min. i max. każdej z anten, wyznaczając odległość występowania tej mocy wzdłuż głównej osi wiązki promieniowania i wskazując max wysokość do osi głównej wiązki od poziomu terenu i od poziomu zabudowy, czyli określono położenie miejsc dostępnych dla ludności.. W niniejszej sprawie, przy zawieszeniu anten na wysokości 59,5m npt , max wartość EIRP występować będzie w osi wiązki promieniowania w odległości 70m wzdłuż głównej osi wiązki i na wysokości od 49,8 -52,2m od dachów istniejących budynków zaś od poziomu terenu na wysokości od 57,4 do 59,5m . Graficzne przedstawienie wyników w/w obliczeń dla każdej z anten przedstawiono w końcowej części opracowania „Kwalifikacja przedsięwzięcia" . Zauważyć należy, iż tego typu obliczenia odległości występowania max EIRP wzdłuż osi wiązki i wysokości w odniesieniu do miejsc dostępnych dla ludności, stanowi podstawę kwalifikacji czy dane przedsięwzięcie wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Porównując uzyskane w/w wartości EIRP i położenie miejsc dostępnych dla ludności znajdujących się w określonej odległości od środka osi głównej wiązki promieniowania danej anteny z parametrami wskazanymi w §2 ust.1 i w §3 ust.1 w/w rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. organ może ocenić, czy jest władny podjąć decyzję ustalającą lokalizację inwestycji celu publicznego, bez potrzeby dalszego badania jej wpływu na środowisko(np. w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach).

Jednocześnie Kolegium wyjaśnia, że decyzja lokalizacji inwestycji celu publicznego (jak i o warunkach zabudowy) nie rodzi praw do terenu i nie narusza prawa własności osób trzecich. Ochrona interesów osób trzecich w postępowaniu o ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego może następować, przy braku mpzp tylko w takim zakresie, w jakim nie jest objęta przepisami Prawa budowlanego, a więc w granicach określonych przepisami szczególnymi mającymi zastosowanie w tym postępowaniu. Z tego względu ochrona interesów osób trzecich na etapie ustalania lokalizacji inwestycji celu publicznego nie może przejmować działań właściwych ochronie interesów osób trzecich na etapie pozwolenia na budowę, wobec czego nie może być tak konkretna i szczegółowo określona, jak w pozwoleniu na budowę. Prawa te są oceniane z punktu widzenia prawa cywilnego **dopiero na etapie ubiegania się o pozwolenie na budowę**. Decyzja lokalizacyjna stanowi bowiem jedynie potwierdzenie, iż na wskazanym terenie planowana inwestycja potencjalnie, hipotetycznie mogłaby powstać, nie byłaby bowiem sprzeczna z wymogami odnoszącymi się do ładu przestrzennego.

Należy też zaznaczyć, że przepisy dot. ładu przestrzennego – art.1 ust.2 ustawy opizp - nie mogą stanowić wyłącznej podstawy odmowy ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, zaś zgodnie z art.56 ustawy o pizp , nie można odmówić lokalizacji

inwestycji celu publicznego jeżeli przedsięwzięcie jest zgodne z przepisami odrębnymi.

Odmowę wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji dla wnioskowanej inwestycji celu publicznego, organ I instancji uzasadnił brakiem przedstawienia przez inwestora wpływu stacji bazowej telefonii komórkowej na środowisko. Przeprowadzając powyższy wywód Kolegium wykazało, iż tego typu zastrzeżenia organu I instancji do materiałów dołączonych do wniosku , w wyżej wskazanym stanie faktycznym nie znajdują uzasadnienia. Oznacza to, że zaskarżoną decyzję wydano z naruszeniem przepisów postępowania określonych w art.7 i art.77 Kpa, czyli organ nie podjął kroków do dokładnego wyjaśnienia sprawy, podejmując w zaskarżonej decyzji rozstrzygnięcie bez wnikliwego rozpatrzenia całości materiałów dołączonych do wniosku.

W tym stanie faktycznym i prawnym należało orzec jak w sentencji decyzji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od niniejszej decyzji skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw w 2 egz. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (70-526 Szczecin, ul. Staromłyńska 10), za pośrednictwem tut. Kolegium (75-626 Koszalin, ul. Andersa 34) w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Do sprzeciwu od decyzji stosuje się odpowiednio przepisy o skardze, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję. Wpis stały od sprzeciwu od decyzji wynosi 100 zł. (§ 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez zwolnienie od kosztów sadowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: http://www.nsa.gov.pl

Otrzymują :

1. P4 Sp. z o.o w Warszawie
Pełnomocnik: Adam Szczygielski
Firma Us ługowo-Handlowa HelenaSawała
75 256 Koszalin, ul.Jantarowa 13
2. Wójt Gminy Świdwin
78 300 Plac Konstytucji 3-go Maja 1
3. P.Teresa Ambroziak 78 300 Świdwin
4. P.Andrzej Minko, 78 300 Świdwin
5. a/a

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE W KOSZALINIE

Przewodnicząca
Składu Orzekającego
Marlena Turek
Członkowie
Halina Młodnicka
Bogumiła Jarych